

УДК 347.615:347.135.224

DOI: 10.31733/2078-3566-2023-4-301-306

Максим САЛАЙ[©]
магістр права, аспірант
(Пенітенціарна академія України,
м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАВЧОГО НАПISУ ЯК НОТАРІАЛЬНОГО АКТА

У статті досліджено особливості виконавчого напису з погляду його характеристики як нотаріального акта. За результатом аналізу різних визначень нотаріальних актів, їх рис та видів зроблено висновок, що виконавчий напис нотаріуса є остаточним, правозахисним нотаріальним актом, який має виконавчу силу, що відмежовує його від інших нотаріальних актів.

З'ясовано, що розпорядчий характер не є особливою рисою виконавчого напису, оскільки видача розпоряджень не характерна для нотаріальної діяльності. Тому виконавчий напис треба вважати підтверджувальним нотаріальним актом.

Через дослідження основних ознак нотаріальних актів та їх класифікацій встановлено місце виконавчого напису в системі нотаріальних актів. Надано авторське бачення виконавчого напису як нотаріального акта.

Ключові слова: нотаріус, нотаріальне провадження, виконавчий напис, нотаріальний акт, виконавчий документ.

Постановка проблеми. Процедура вчинення будь-якої передбаченої ст. 34 Закону України «Про нотаріат» нотаріальної дії здійснюється в межах відповідного нотаріального провадження, кінцевим результатом якого є видача нотаріусом нотаріального акта. Не є винятком й нотаріальне провадження з вчинення виконавчого напису, за результатом якого нотаріус видає нотаріальний акт, який є зовнішнім виразом процесу захисту права кредитора шляхом підтвердження наявності безспірної заборгованості боржника перед ним. Водночас ні поняттю «виконавчий напис», ні поняттю «нотаріальний акт» законодавцем офіційного визначення не надано. Така ситуація породжує різні тлумачення сутності цих термінів. Тому дослідження особливостей виконавчого напису як нотаріального акта дасть змогу виокремити не тільки його характерні риси, а й характерні риси нотаріальних актів загалом, зокрема з'ясувати різні підходи до їх розуміння, розглянути їх види та, як наслідок, з'ясувати положення виконавчого напису в системі нотаріальних актів.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Проблематику виконавчого напису та нотаріальних актів неодноразово досліджували широке коло науковців, зокрема: Т. Андрущенко, В. Баранкова, М. Дякович, В. Комаров, І. С. Мельник, С. Я. Фурса, І. М. Череватенко та ін. Однак постановка проблеми зумовлює необхідність подальшого дослідження цієї теми.

Мета статті полягає в дослідженні виконавчого напису нотаріуса через призму загальних ознак нотаріальних актів, їх видів, що сприятиме виокремленню особливостей правової природи виконавчого напису, а також з'ясуванню його місця в системі нотаріальних актів.

Виклад основного матеріалу. У доктрині нотаріального процесуального права наявні різні погляди щодо інституту нотаріального акта. Зокрема, С. Фурса під нотаріальним актом розуміє виражене в процесуальній формі правозастосовне рішення нотаріуса по окремій справі, яке містить його волевиявлення на вчинення нотаріальної дії чи вирішення окремого процесуального питання, прийняте ним на підставі норм матеріального та нотаріального процесуального права [13]; фіксацію (посвідчення або засвідчення) нотаріусом безспірного права та юридичних фактів з метою надання їм юридичної достовірності, яка здійснюється відповідно до нотаріальної процедури [14,

© М. Салай, 2023

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-8356-436X>

maximalsalay@gmail.com

с. 275]. При цьому вчена зазначає, що винесення нотаріального акта є завершальною складовою будь-якої нотаріальної дії, а його процесуальною формою є договори, написи, свідоцтва, акти, заборони (накладення та зняття), протоколи, квитанції, постанови, повідомлення, копії та витяги, які мають свої реквізити та правові атрибути, що визначені нотаріальним процесуальним законодавством.

На думку В. Комарова та В. Баранкової, нотаріальний акт є різновидом правозастосовного акта, що офіційно підтверджує вже об'єктивно наявні суб'єктивні права й обов'язки, та в якому міститься висновок про наявність у заінтересованої особи певного права чи наявність юридичного факту [4, с. 45, 80].

Надаючи характеристику нотаріальному акту, І. Мельник визначає його як документ, що виданий суб'єктом нотаріальної діяльності за результатами розгляду нотаріальної справи [6, с. 11]. Водночас І. Череватенко зазначає, що нотаріальним актом є документ, яким оформлюється процесуальне рішення нотаріального органу щодо застосування норм права до конкретної правової ситуації стосовно офіційного визнання юридичних прав чи фактів, що тягне за собою настання певних правових наслідків і має доказову силу [16].

М. Дякович характеризує нотаріальний акт як інструмент захисту прав та інтересів, наголошуючи, що він, по суті, є актом правозастосування норм цивільного права. При визначенні його ролі в правовій системі вчена вказує, що нотаріальний акт є публічним рішенням нотаріуса, яке прийняте на підставі правових норм та виражене у формі документа, що закріплює волю сторін або нотаріуса, та яке спрямоване на виникнення, зміну або припинення відповідних правовідносин. Таке рішення не лише забезпечує охорону прав та інтересів суб'єктів цивільних правовідносин, а й наділене доказовою та виконавчою силою [3].

Розглядаючи різноманітні підходи до розкриття нотаріального акта, можна виділити такі його основні ознаки:

- є правовим актом індивідуального характеру [13];
- є актом правозастосування норм цивільного права [3];
- є юридичною формою вираження процесуального рішення нотаріуса, в якому зафіксований результат нотаріальної дії [13; 4, с. 121];
- є аутентичним, що слугує презумпцією достовірності його походження [3];
- має обов'язкову юридичну силу та породжує правові наслідки [13; 4, с. 121];
- наділений доказовою та виконавчою силою [13; 3];
- має законодавчо закріплену форму (структуру та реквізити), порушення якої тягне визнання його недійсним [4, с. 121];
- ґрунтується на матеріально-правових нормах, якими визначається коло фактів, що підлягає встановленню, а вчиняється на підставі нотаріально-процесуальних норм [13];
- є завершальною стадією нотаріального провадження у конкретній справі та може бути оскаржений до суду [13; 3].

Щодо останньої ознаки треба зазначити, що не будь-який нотаріальний акт є остаточним вирішенням конкретної справи. Виділяють також нотаріальні акти, які фіксують окремі процедурні дії в межах розгляду певної справи. У зв'язку з цим в нотаріальному процесі виникли різні підходи до класифікації видів нотаріальних актів.

За С. Фурсою, нотаріальні акти залежно від процесуальної мети поділяють на дві групи: основні (остаточні, завершальні) та допоміжні (проміжкові). Перші є закінченням нотаріального провадження та фіксують його результат. Вони поділяються на позитивні – в такому разі видається нотаріально посвідчений чи засвідчений документ, та негативні – нотаріус відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, оформлюючи відповідну постанову. Другу ж групу становлять нотаріальні акти, що фіксують певні юридичні обставини, вирішують окремі процесуальні питання для забезпечення прийняття обґрунтованого завершального акта. Вони бувають внутрішніми – відображаються в різних реєстрах, книгах та журналах, і зовнішніми – це постанови про витребування доказів, зупинення, відкладення вчинення нотаріальної дії тощо [13; 14, с. 276].

Доволі схожу, але з певними відмінностями надають класифікацію нотаріальних актів за юридичним значенням та функціями В. Комаров і В. Баранкова. Вчені виділяють три групи, а саме: акти, що є підсумком діяльності нотаріуса; акти, що фіксують відсутність умов для застосування норм матеріального права; акти, що оформлюють процесуальні дії. До першої групи належать нотаріальні свідоцтва, написи

(посвідчувальні, виконавчі, про заборону відчуження нерухомого майна), акти (про протест векселів, про морський протест) та інше. Такі нотаріальні акти є результатом застосування норм матеріального права та фіксують підсумок вирішення конкретної нотаріальної справи. Другу групу становить один акт: постанова нотаріуса про відмову у вчиненні нотаріальної дії, юридичне значення якої полягає у створенні процесуальних гарантій законності нотаріального процесу. До останньої групи належать акти, які фіксують передбачені нотаріально-процесуальними нормами дії нотаріуса та забезпечують нотаріальний процес. Ними є постанова про призначення експертизи, акт опису спадкового майна, постанова про призначення хранителя спадкового майна тощо [4, с. 121–125].

Враховуючи вищенаведені класифікації, можна стверджувати, що виконавчий напис є позитивним, основним, підсумковим нотаріальним актом, в якому зафіксований результат нотаріального провадження з вирішення конкретної справи.

Як було встановлено раніше, однією з ознак нотаріального акта є його доказова сила. З реалізацією цього твердження в практичній правозастосовній діяльності виникають труднощі, оскільки відповідно до статті 89 Цивільного процесуального кодексу України жоден доказ не має заздалегідь встановленої сили, а оцінюється судом як окремо, так і в сукупності з іншими доказами [15]. Тому багатьма вченими неодноразово пропонувалось закріпити в процесуальному законодавстві положення про те, що нотаріально посвідчені правочини або документи не можуть бути оскаржені показаннями свідків [5], а також звільняються від доказування ті обставини, що містяться в нотаріальному акті, якщо ці обставини та (або) нотаріальна дія не оскаржуються при розгляді іншої цивільної справи [16]. Якщо відштовхуватися від цих наукових напрацювань, то виконавчий напис дійсно має доказову силу в питанні встановленого факту порушення боржником своїх зобов'язань та наявності безспірної заборгованості перед кредитором. Однак у випадку розгляду судом справи про визнання виконавчого напису таким, що не підлягає виконанню, посилення на ці обставини неможливе.

У загальному розумінні нотаріальний акт є підтвердженням вчинення конкретної нотаріальної дії [7, с. 101; 11, с. 89]. Для того щоб нотаріальний акт став юридично чинним, тобто мав доказову та виконавчу силу, він повинен мати законодавче визначене оформлення. Це є свідченням правомірності не лише самого акта, а й всієї нотаріальної дії.

У цьому аспекті виконавчий напис як нотаріальний акт набуває особливого значення. По-перше, його зміст повинен відповідати статті 89 Закону України «Про нотаріат» та обов'язково містити: дату його вчинення, посаду, прізвище, ім'я, по батькові нотаріуса, який вчинив виконавчий напис; найменування та адресу стягувача; найменування, адресу, дату і місце народження боржника, місце роботи (для фізичних осіб), номери рахунків в установах банків (для юридичних осіб); строк, за який провадиться стягнення; суми, що підлягають стягненню, або предмети, які підлягають витребуванню, в тому числі пеня, проценти, якщо такі належать до стягнення; розмір плати, суму державного мита, сплачуваного стягувачем, або мита, яке підлягає стягненню з боржника; номер, за яким виконавчий напис зареєстровано; дату набрання юридичної сили; строк пред'явлення виконавчого напису до виконання; печатку та підпис нотаріуса у кінці, якими скріплюється виконавчий напис [10].

По-друге, крім вимог до його форми та змісту, що визначені нотаріально-процесуальними нормами, виконавчий напис має також відповідати вимогам, що ставляться до виконавчих документів у ч. 1 ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження». Таке правило зумовлено тим, що виконавчий напис нотаріуса відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про виконавче провадження» одночасно є виконавчим документом [9]. У цьому виявляється його виконавча сила, що є відмінною властивістю порівняно з іншими нотаріальними актами [2, с. 142]. Тобто його звернення до виконання не потребує отримання якихось інших додаткових документів, на відміну від судового рішення, яке потребує підтвердження виконавчої сили шляхом видачі виконавчого листа [12, с. 86]. У зв'язку з цією рисою Л. Баранкова розглядає виконавчий напис як явище, що має подвійну правову природу, а саме: вид нотаріальної дії та виконавчий документ [18, с. 209].

Розглядаючи виконавчий напис в системі наявних нотаріальних актів, А. Серветник зазначає, що він є захисним нотаріальним актом. У зв'язку з цим від інших типів нотаріальних актів його відмежовує така риса, як розпорядчий характер [12]. Із

захисною властивістю виконавчого напису ми повністю солідарні. Виконавчий напис нотаріуса є формою захисту суб'єктивного цивільного права кредитора (стягувача), як нотаріальний акт він підтверджує наявність безспірної заборгованості боржника перед стягувачем та право останнього на її звернення в позасудовому порядку, а також встановлює обсяг цивільних прав та обов'язків, про що нами вказувалося в минулих роботах [1].

Проте важко погодитись з його розпорядчим характером, оскільки не зрозуміло, звідки взялось таке «розпорядження», кого воно стосується та хто його повинен дотримуватись: боржник як мав обов'язок повернути борг, так він у нього і залишається; виконавці не підпорядковані нотаріусу, а діють виключно за зверненням кредитора [2, с. 12]; волевиявлення останнього не залежить від розпорядження нотаріуса та не зобов'язує його обов'язково направляти виконавчий напис до примусового виконання. А ні Закон України «Про нотаріат», а ні Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України не передбачають видачі нотаріусом будь-яких розпоряджень. Проте на нього покладений обов'язок посвідчувати права та факти, що мають юридичне значення.

Якщо звернутися до юридичної енциклопедії, то в ній поняття «розпорядження» надано в таких значеннях:

- різновид підзаконного акта, що видається з поточних питань органами державної влади та їх посадовими особами в межах їхньої компетенції;
- одна з форм управлінського рішення, акт державного управління, що має вольовий та владний характер, є обов'язковим для суб'єктів, яким він адресований;
- офіційний документ, що видається одноособово керівником, та який містить вказівки щодо вирішення окремих питань виробничого чи управлінського характеру, має обмежений строк дії;
- усна вказівка керівника або іншої уповноваженої службової особи виконати певне завдання [17, с. 354].

Очевидно, що виконавчий напис нотаріуса не підпадає під жодне з вищезазначених формулювань. Видача розпоряджень характерна для відносин влади-підпорядкування, що у нотаріальній діяльності унеможлиблюється, оскільки заінтересовані особи, звертаючись до нотаріуса, не підпорядковуються йому. Тому, визначаючи виконавчий напис не як розпорядження про стягнення безспірної заборгованості, а як підтвердження її наявності, на нашу думку, розпорядчий характер не є відмінною рисою виконавчого напису. Проте саме виконавча сила відмежовує його від інших нотаріальних актів.

Висновки. Отже, виконавчий напис нотаріуса є особливим нотаріальним актом та посідає вагомe місце в їх системі. Така специфічність пояснюється тим, що він, на відміну від інших нотаріальних актів, має виконавчу силу та може бути пред'явлений для примусового виконання. Тому його зміст та структура повинні відповідати як статті 89 Закону України «Про нотаріат», так і статті 4 Закону України «Про виконавче провадження». Також цей нотаріальний акт підтверджує наявність безспірної заборгованості боржника та право кредитора на її стягнення, що свідчить про його захисну дію. Зважаючи на вищевикладене, можна стверджувати, що, вчиняючи виконавчий напис, нотаріус видає остаточний, правозахисний нотаріальний акт, який має виконавчу силу та який фіксує (посвідчує):

- факт порушення боржником своїх зобов'язань перед кредитором та факт наявності безспірної заборгованості;
- обов'язок боржника передати стягувачу грошові суми чи інше майно, що кореспондує право останнього на їх отримання;
- право стягувача на стягнення безспірної заборгованості в примусовому порядку.

На підставі виконаного дослідження пропонуємо авторське бачення виконавчого напису як остаточного, захисного, виданого за результатом відповідного нотаріального провадження нотаріального акта, що має виконавчу силу, а також підтверджує наявність безспірної заборгованості боржника перед кредитором та право останнього на її стягнення.

Список використаних джерел

1. Андрущенко Т. С., Салай М. Г. Юридична природа виконавчого напису нотаріуса та його місце в системі нотаріальних проваджень. *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2022. № 1(11). С. 101–111.

2. Виконавчий напис нотаріуса у цивільному процесі: нотаріат, суд, виконавче провадження : науково-практ. посіб. (з практикумом). Серія : Процесуальні науки / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., засл. юриста України С. Я. Фурси. Київ : Алерта, 2021. 248 с.
3. Дякович М. М. Нотаріальний акт як інструмент охорони (захисту) інтересів учасників цивільних правовідносин. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2013. № 9. С. 20–27.
4. Комаров В. В., Баранкова В. В. Нотаріат в Україні : підруч. Харків : Право, 2011. 384 с.
5. Комаров В., Баранкова В. Нотаріат України та перспективи його розвитку. *Право України*. 2020. № 9. С.43–61.
6. Мельник І. С. Правове регулювання нотаріального провадження щодо опротестування векселя : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2008. 18 с.
7. Нотаріат в Україні: навч. посіб. / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. Нікітіна Ю. В. 4-е вид., допов. і перероб. Київ : ВНЗ «Національна академія управління», 2016. 586 с.
8. Порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України : наказ Міністерства юстиції України від 22.02.2012 № 296/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0282-12>.
9. Про виконавче провадження : Закон України від 02.06.2016. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 30. С. 542.
10. Про нотаріат : Закон України від 02.09.1993. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39. С. 383.
11. Радзівська Л. К., Пасічник С. Г. Нотаріат в Україні : навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2000. 528 с.
12. Серветник А. Г. Виконавчий напис нотаріуса: поняття та ознаки. *Теорія і практика правознавства*. 2017. Вип. 2 (12). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2017_2_7.
13. Теорія нотаріального процесу : наук.-практ. Посіб. / за заг. ред. С. Я. Фурси. Київ : Алерта ; Центр учбової літератури, 2012. 920 с.
14. Фурса С. Я., Фурса С. І., Бордюг Т. О., Фурса С. С. Нотаріальний процес. Інтерактивний курс (з практикумом) : підруч. Київ : Алерта, 2021. 480 с.
15. Цивільний процесуальний кодекс України: у редакції Закону № 2147-VIII від 03.10.2017. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
16. Черватенко І. М. Нотаріальний акт-документ у нотаріальному процесі. *Підприємство, господарство і право*. 2009. № 12. С. 100–104.
17. Юридична енциклопедія : в 6-и т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко (гол. редкол.) та ін. Київ : «Укр. енцикл.» ім. М. П. Бажана, 1998–2004. Т. 5: П–С. 736 с.
18. Яроцький В. Л., Борисова В. І., Спасибо-Фатєєва І. В. Приватноправові механізми здійснення та захисту суб'єктивних прав фізичних та юридичних осіб : монограф. / за наук. ред. В. Л. Яроцького. Харків : Юрайт, 2013. 272 с.

Надійшла до редакції 02.11.2023

References

1. Andrushchenko, T. S., Salai, M. H. (2022) Yurydychna pryroda vykonavchoho narysu notariusy ta yoho mistse v systemi notarialnykh provadzen [The legal nature of the executive inscription of a notary and its place in the system of notarial proceedings]. *Kryminalno-vykonavcha systema: Vchora. Sohodni. Zavtra*. № 1(11), pp.101–111. [in Ukr.].
2. Vykonavchyi narys notariusy u tsyvilistychnomu protsesi: notariat, sud, vykonavche provadzhennia [Executive inscription of a notary in a civil process: notary, court, executive proceedings] : naukovy-prakt. posib. (z praktykumom). Serii : Protsesualni nauky / za zah. red. d-ra yuryd. nauk, prof., zasluzhenoho yurysta Ukrainy Fursy S. Ya. Kyiv : Alerta, 2021. 248 p. [in Ukr.].
3. Diakovych, M. M. (2013) Notarialnyi akt yak instrument okhorony (zakhystu) interesiv uchashnykiv tsyvilnykh pravovidosyn [The notarial deed as a tool for the protection (protection) of the interests of the participants in civil legal relations]. *Biuletyn Ministerstva yustytysii Ukrainy*. № 9, pp. 20–27. [in Ukr.].
4. Komarov, V. V., Barankova, V. V. (2011) Notariat v Ukraini [Notary in Ukraine] : pidruch. Kharkiv : Pravo, 384 p. [in Ukr.].
5. Komarov, V., Barankova, V. (2020) Notariat Ukrainy ta perspektyvy yoho rozvytku [Notary of Ukraine and prospects for its development]. *Pravo Ukrainy*. № 9, pp.43–61. [in Ukr.].
6. Melnyk, I. S. (2008) Pravove rehuliuвання notarialnoho provadzhennia shchodo oprotestuвання vekselia [Legal regulation of notarial proceedings regarding promissory note protest] : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.03. Kyiv, 18 p. [in Ukr.].
7. Notariat v Ukraini [Notary in Ukraine] : navch. posib. / za zah. red. d-ra yuryd. nauk, prof. Nikitina Yu. V. 4-e vyd., dopov. i pererob. Kyiv : VNZ «Natsionalna akademiia upravlinnia», 2016. 586 p. [in Ukr.].
8. Poriadok vchynennia notarialnykh dii notariusamy Ukrainy [The procedure for performing notarial acts by notaries of Ukraine] : nakaz Ministerstva yustytysii Ukrainy vid 22.02.2012 № 296/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0282-12>. [in Ukr.].
9. Pro vykonavche provadzhennia [On enforcement proceedings] : Zakon Ukrainy vid 02.06.2016. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. № 30, art. 542. [in Ukr.].

10. Pro notariat [On notary] : Zakon Ukrainy vid 02.09.1993. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1993. № 39, art. 383. [in Ukr.].
11. Radziievska, L. K., Pasichnyk, S. H. (2000) Notariat v Ukraini [Notary in Ukraine] : navch. posib. Kyiv : Yurinkom Inter, 528 p. [in Ukr.].
12. Servetnyk, A. H. (2017) Vykonavchyi napys notarius: poniattia ta oznaky [Executive inscription of a notary: concepts and features]. *Teoriia i praktyka pravoznavstva*. Issue 2 (12). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2017_2_7. [in Ukr.].
13. Teoriia notarialnoho protsesu [Theory of the notarial process] : naukovoprakt. posibnyk / za zah. red. S. Ya. Fursy. Kyiv : Alerta; Tsentru uchbovoi literatury, 2012. 920 p. [in Ukr.].
14. Fursa, S. Ya. , Fursa, Ye. I., Bordiuh, T. O., Fursa, Ye. Ye. (2021) Notarialnyi protses. Interaktyvnyi kurs (z praktykumom) [Notarial process. Interactive course (with practical)] : pidruchnyk. Kyiv : Alerta, 480 p. [in Ukr.].
15. Tsyvilnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: u redaktsii Zakonu № 2147-VIII vid 03.10.2017 [The Civil Procedure Code of Ukraine: as amended by Law No. 2147-VIII of October 3, 2017]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2017. № 48, art. 436. [in Ukr.].
16. Cherevatenko, I. M. (2009) Notarialnyi akt-dokument u notarialnomu protsesi [Notarial deed-document in the notarial process]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 12, pp. 100–104. [in Ukr.].
17. Yurydychna entsyklopediia [Legal encyclopedia] : v 6-y t. / redkol.: Yu. S. Shemshuchenko (hol. redkol.) ta in. Kyiv : «Ukr. entsykl.» im. M. P. Bazhana, 1998–2004. T. 5: P–S. 736 p. [in Ukr.].
18. Yarotskyi, V. L., Borysova, V. I., Spasybo-Faticieva, I. V. (2013) Pryvatnopravovi mekhanizmy zdiisnennia ta zakhystu subiektyvnykh prav fizychnykh ta yurydychnykh osib [Private law mechanisms for exercising and protecting the subjective rights of individuals and legal entities] : monohraf. / za nauk. red. V. L. Yarotskoho. Kharkiv : Yurait, 272 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Maksym Salai. Features of an executive inscription as a notarial act. The article is devoted to the study of the features of the executive inscription from the point of view of its characteristics as a notarial act. Analyzing various definitions of notarial acts, their features and types, the author comes to the conclusion that the notary's executive inscription is a final, rights-protecting notarial act that has executive force. The executive power is the property that distinguishes it from other notarial acts. Also, this notarial act has a protective effect, since the executive inscription confirms the existence of the debtor's undisputed debt and the creditor's right to collect it.

When considering the probative value of the writ of execution, attention is focused on the fact that it takes place in the matter of the established fact of the debtor's violation of his obligations and the existence of an indisputable debt to the creditor. However, in the event that the court considers the case of recognition of the writ of execution as unenforceable, reference to these circumstances is impossible.

It was established that the notary's executive inscription has a specific structure compared to other notarial acts. On the one hand, its content must comply with Article 89 of the Law of Ukraine "About the notary", and on the other hand, with Article 4 of the Law of Ukraine "About executive proceedings". This is due to the fact that such a notarial document is simultaneously an executive document, which allows it to be immediately referred to enforcement.

It was found that the administrative character is not a special feature of the executive inscription, since the issuance of orders is not typical for notarial activity. The notary has the duty to certify rights and facts that have legal significance. In this regard, the executive inscription should be considered a confirming notarial act.

Through the study of the main features of notarial acts and their classifications, the place of the executive inscription in the system of notarial acts has been established. The author's vision of the executive inscription as a notarial act is given.

Keywords: notary, notarial proceedings, executive inscription, notarial act, executive document.